

ŽIVOT

BANOVINA Suživot i prijateljstvo džemata, župe i parohije: "Potres nas je još više zbližio"

VOLONTERI U DISTRIBUTIVNOM CENTRU SISAČKE BISKUPIJE / FOTO: SISAČKA BISKUPIJA

Posljedice razornih potresa koji su krajem 2020. pogodili Banovinu osjećaju se na tom području i danas. Mnogi su bili prisiljeni napustiti svoje domove, a neki su se od njih odlučili vratiti i žive u doniranim stambenim modulima Hrvatskog Caritasa i drugih donatora. S jedne strane duboki strahovi i velika materijalna šteta, s druge - snažna ljudska solidarnost. Naime, čitava vojska volontera Caritasa Sisačke biskupije neumorno je radila tijekom tri mjeseca u Distributivnom centru Sisačke biskupije u Sisku, da bi i kasnije nastavila rad u manjim skupinama na više lokacija Caritasa Sisačke biskupije. Portal Hrvatske katoličke mreže u šest dijelova donosi priče volontera, obitelji kojima se pomaže i aktivnih sudionika djelovanja Caritasa Sisačke biskupije.

11.07.2021. / 09:00 / Marija Pandžić

Sestra Smilja Čirko: Kroz Distributivni centar Sisačke biskupije progovorio je Gospodin videći potrebu naroda Banovine

Jutro nakon razornog potresa koji je pogodio Banovinu 29. prosinca 2020. s radom je započeo Distributivni centar Sisačke biskupije u praznom skladištu "Uradi sam" u Sisku u kojem su volonteri razvrstavali doniranu pomoć i onda je davali korisnicima. Za rad Distributivnog centra zaslužna je sestra Smilja Čirko koja inače vrši službu predstojnice Katehetskog ureda Sisačke biskupije.



Novinarka Marija Pandžić i s. Smilja Čirko

Kako je istaknula s. Smilja, Distributivni centar Sisačke biskupije je djelo Duha Svetoga. Smatra kako je Gospodin progovorio vidjevši potrebu ovoga naroda. Za Hrvatsku katoličku mrežu prisjetila se početaka rada Centra.

Distributivni centar Sisačke biskupije najveće je čudo koje se dogodilo uslijed potresa i u tom trenutku najvažnija materijalna pomoć za stradali narod

“Taj razorni potres pogodio je narod ne samo u materijalnom smislu već se činilo kao da su ljudi u tom trenutku u potpunosti izgubili nadu. Čim se pročulo o razornim posljedicama potresa, odmah sam se vratila iz Zagreba, gdje sam bila kod svojih roditelja. Došla sam u Sisak, a ravnateljica Caritasa Sisačke biskupije me pozvala na razgovor i požalila mi se kako uopće ne zna kako dalje. Predložila sam joj da ću pogledati po Sisku ima li slobodnih dvorana. Tada sam se sjetila da se skladište ‘Uradi sam’ prodaje. Nazvali smo odgovorne i u pola sata je bilo riješeno da ondje možemo useliti s Crvenim križem. Međutim, dva dana nakon useljenja, Crveni križ je otišao jer nisu primali toliko donacija kao Caritas. Zahvaljujemo Bogu jer je Gospodin stvarno učinio čudo. Stalno ponavljam da je Distributivni centar Sisačke biskupije najveće čudo koje se dogodilo uslijed potresa i u tom trenutku najvažnija materijalna pomoć za stradali narod”, svjedoči s. Smilja.

Nakon što je pronašla prikladan prostor u skladištu “Uradi sam”, uslijedila je potraga za volonterima.

“Objavili smo na Facebook stranici *Mladi Sisačke biskupije* da tražimo volontere i u roku od pola sata došlo je stotinu volontera iz Siska i okolnih mjesta! Samo su pristizali! Vrlo brzo počeli su stizati i šleperi s hranom i drugim potrepštinama. To se sve događalo u prijepodnevnim satima 30. prosinca 2020. Sjećam se trenutka kad sam ušla u praznu dvoranu ‘Uradi sam’. Glavom mi je prošla misao ‘Tko će sve to napuniti...’. Malo iza toga počele su stizati donacije i šleperi. Toliko je bilo toga da nismo imali ni dovoljno vremena u danu kako bismo sve to istovarili! Prve tjedne radili smo i do 3, 4 ujutro kako bismo razvrstavali hranu koja je stizala.”

Kako ističe naša sugovornica, umor nije osjećala. Umor je, kaže, zapravo nutarnje nezadovoljstvo, a odmor dolazi iz duše.



Sestra Smilja Čirko

“Nisam uopće primijetila ni umor na mladima. A ja sam sa svojih 60 godina imala osjećaj da sam dobila novi život u ovom bivšem skladištu ‘Uradi sam’. Pjevalo se i molilo. Svaki dan je počinjao s nekom lijepom mišlju pročitanoj iz evanđelja ili od nekog sveca. Zapravo smo crpili snagu iz Božje riječi. To nam je pomagalo nositi se s nesretnim okolnostima u kojima se našao čitav narod na području Banovine. Često to ističem: nutarnji stav i nutarnje stanje čovjeka njegova je snaga. Umor dolazi iznutra i on nije posljedica posla već

posljedica neraspoloženja, nezadovoljstva, nekakvih frustracija, ali toga nije bilo u Distributivnom centru tijekom tri mjeseca koliko je bio otvoren.”

Prema riječima s. Smilje, više od 3 i pol tisuća volontera prošlo je kroz Distributivni centar Sisačke biskupije. Mladi Sisačke biskupije su unatoč svojim obvezama, školskim i studijskim, redovito dolazili volontirati darujući tako Centru i potrebitima svaki slobodan trenutak.

Da bi barem nekako zahvalila volonterima za nesebičnost, s. Smilja je je po zatvaranju Distributivnog centra najustrajnijim volonterima željela darovati Bibliju. Zato je uputila zamolbu izdavačkoj kući “Kršćanskoj sadašnjosti” za besplatnim Biblijama. “‘Kršćanska sadašnjost’ odmah je prepoznala važnost ovakve geste zahvalnosti volonterima. Donirali su Biblije, a ja sam im na tome uistinu zahvalna. Tako su i oni postali dio ove lijepe priče”, s radošću se prisjeća s. Smilja.

S. Smilja Čirko, koja se danas nalazi na službi predsjednice Povjerenstva Caritasa Sisačke biskupije za pomoć stradalima u potresu, ističe još jednu stvarnost, a to je da među obiteljima kojima je Hrvatski Caritas u suradnji s Caritasom Sisačke biskupije podijelio stambene module, mnogi nisu katolici. Nikakva se razlika nije radila među ljudima. Jedino što se gledalo jest pomoći onima kojima je pomoć bila potrebna, naglašava.

“Ima jako puno muslimana i pravoslavaca, kao što ih je bilo među našim volonterima. Oni su svi ujedinjeni oko dobra. Svima poručujem jednako: Svi smo mi djeca Božja i svi moramo živjeti na Banovini kako bi ona opet zasjala”, kaže naša sugovornica.



Volonteri u Distributivnom centru Sisačke biskupije / Foto: Sisačka biskupija

Svima poručujem jednako: Svi smo mi djeca Božja i svi moramo živjeti na Banovini kako bi ona opet zasjala.

Da suživot između različitih religija postoji, potvrdio nam je u razgovoru i glavni imam Medžlisa Islamske zajednice Sisak Alem efendija Crnkić koji u Sisku živi od malih nogu te je glavni imam već 17 godina. Istaknuo je kako mu suradnja sa svim dobrim ljudima i dobrim dušama na prvom mjestu u cilju pružanja pomoći napaćenom narodu Banovine.

“Odlično surađujemo s Hrvatskim Caritasom i Caritasom Sisačke biskupije koji su prvi pružili ruku pomoći ljudima ovog područja. Razmjenjivali smo informacije o tome tko ima kakve potrebe te na koji način možemo doći do tih ljudi. Povezivali smo naše volontere, a imali smo potporu iz zagrebačkog Medžlisa. Priličan broj mladih ljudi stavio se na raspolaganje kako bi pomagali našoj Islamskoj zajednici te smo ih vrlo rado međusobno povezivali.

Posebno mi je drago i što je Merhamet, naše dobrotovorno društvo sa sjedištem u Bosni i Hercegovini, također pomoglo. Zahvaljujem i upravitelju Merhameta iz Sarajeva kojemu smo prilikom njegovog posjeta rekli naše viđenje situacije, podijelili s njim informacije, a potom zajedno otišli u sisačku župu Pohoda Blažene Djevice Marije. Ondje je moj kolega i dragi prijatelj, župnik Ivan Grbešić. Merhamet iz Sarajeva uručio je župi jednu

donaciju, ali su, po preporuci župnika, uručili donaciju i jednoj katoličkoj obitelji kako bi joj olakšali život nakon razornog potresa”, naglasio je Alem ef. Crnkić.



Merhamet iz Sarajeva uručio donaciju sisačkoj župi



Merhamet iz Sarajeva uručio donaciju sisačkoj župi, na fotografiji imam Alem ef. Crnkić (treći s lijeva)

Kako je rekao, upravo u ovako teškim trenucima kao što je bila i ova elementarna nepogoda, dolazi do izražaja plemenitost i dobročinstvo, vjerna svijest i savjest.

“U sjedištu MIZ Sisak gdje se 50 godina slavi bogoslužje i mi smo imali određena oštećenja, ali nam je prioritet bio pomoći obiteljima. Dva mjeseca smo pomagali obiteljima da stanu na noge, a tek onda započeli obnavljati naš objekt”, naglasio je Alem ef. Crnić

Govoreći o međureligijskoj suradnji na Banovini, glavni sisački imam naziva je prijateljskom.

“Osjećam je onakvom kakvom treba biti u skladu našeg poslanja i misije. Rekao bih da dijelimo suživot, a ne da živimo jedni pored drugih. Mogu reći da sam sretan što sam okružen svim dragim i plemenitim ljudima i iz naše prijateljske Katoličke Crkve te što imamo priliku na djelu svjedočiti svoju misiju.”

Kako je istaknuo Alem ef. Crnić, oni koji žive na području Banovine navikli su već generacijama na spoj različitih kultura, tradicija i vjerovanja.

Mogu posvjedočiti da zaista osjećam jedno pozitivno ozračje koje vlada među džematom, župom i parohijom.

“Kao imam koji je ovdje 17 godina, a Sišćanin sam po životu, mogu posvjedočiti da zaista osjećam jedno pozitivno ozračje koje vlada među džematom, župom i parohijom. Spomenut ću primjer početka izgradnje islamske džamije i Islamskog kulturnog centra. To možda ni ne treba posebno isticati, ali čini mi se ovom prilikom važno naglasiti – nismo imali niti jedan disonantan glas ili ton koji bi stavio crnu točku na izgradnju. Čak štoviše, osjetili smo od naših prijatelja, sugrađana, susjeda, kršćana ne samo verbalnu podršku nego i podršku u donacijama. Kad listam izvješća o uplatama vidim nemali broj ljudi koji nisu muslimani, ali koji su se ugradili u izgradnju džamije i Islamskog kulturnog centra kroz koji želimo utvrditi bratstvo na ovom području i ono je upravo trajno zajedničko dobro ljudi kao multifunkcionalno i polivalentno mjesto gdje će se ljudi moći okupljati”, rekao je glavni sisački imam.

Neka ovaj suživot različitih kultura, tradicija i vjerovanja, dodatno produbljen i ojačan zajedništvom u suočavanju s posljedicama razornog potresa, bude pozitivan primjer i za budućnost.

Autor: Marija Pandžić, novinarka Hrvatske katoličke mreže
(marija.pandzic@hkm.hr)

* Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti
Agencije za elektroničke medije. Dozvoljeno je prenošenje sadržaja uz objavu
izvora i imena autora.

